

**สรุปย่อ
คำวินิจฉัยของ
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
ระหว่างปี 2542-2547**

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 1 / 2542

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการตรวจสอบคุณสมบัติ
ของผู้บริหารธนาคารแห่งประเทศไทย

ผู้อุทธรณ์ นายบากบั่นฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ ธนาคารแห่งประเทศไทย

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยธุรกิจ บริษัทมติชนจำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือถึงธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อขอสำเนาผลการตรวจสอบคุณสมบัติของนายเกียรติชัยฯ ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย รวม 5 รายการ คือ หลักเกณฑ์การตรวจสอบคุณสมบัติบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทย บันทึกการประชุมคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย บันทึกของฝ่ายตรวจสอบธนาคารแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการให้สินเชื่อแก่ธุรกิจที่นายเกียรติชัยฯ มีส่วนเกี่ยวข้อง บันทึกการประชุมคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย และบันทึกสรุปประวัติและพฤติกรรมของนายเกียรติชัยฯ

เหตุผลในการปฏิเสธ

ธนาคารแห่งประเทศไทย ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และถือเป็นเอกสารจัดชั้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 ทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งได้รับการคุ้มครองตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทั้ง 5 รายการแล้วเห็นว่า เอกสาร 4 รายการ ไม่มีกฎหมายคุ้มครองธนาคารแห่งประเทศไทยมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีเพียงเอกสารสรุปประวัติและพฤติกรรมของผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายสถาบันการเงินฯ เท่านั้นที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล แต่เนื่องจากนายเกียรติชัยฯ ดำรงตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อระบบการเงินการคลังของประเทศ ดังนั้น แม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล แต่การเปิดเผยจักเป็นประโยชน์ทั้งต่อหน่วยงานของรัฐ คือ ธนาคารแห่งประเทศไทย และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ จึงมีมติให้เปิดเผยเอกสารทุกรายการตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ

.....

3

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 2 / 2542

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ นายดำรงศักดิ์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ กระทรวงยุติธรรม

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขณะรับราชการเป็นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กรมบังคับคดี จึงถูกตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงและถูกไล่ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดสำเนาเอกสารการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อกระทรวงยุติธรรม

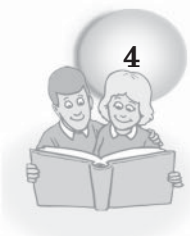
เหตุผลในการปฏิเสธ

กระทรวงยุติธรรม ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นความลับทางราชการ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตลอดจนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา 15 (4) (5) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุผลที่กระทรวงยุติธรรมกล่าวอ้างนั้นฟังไม่ขึ้น โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่าเอกสารสำนวนการสอบสวน เป็นข้อมูลข่าวสารราชการที่อยู่ในความครอบครองของกระทรวงยุติธรรมซึ่งมิได้มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ทั้งยังเป็นสิทธิของผู้อุทธรณ์ที่จะได้ตรวจดูและได้รับสำเนา ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลตามที่ขอแก่ผู้อุทธรณ์

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 3 / 2542

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารคำขอใช้ไฟฟ้าและ
หลักฐานประกอบคำขอของบริษัท ดีเอ็มเอ็มดี เซอร์วิส จำกัด

ผู้อุทธรณ์ นายศุภชัยฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ การไฟฟ้านครหลวง เขตนนทบุรี

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนกลุ่มเรียกร้องความเป็นธรรมกรณีที่ราชพัสดุตลาดใหม่ดอนเมือง
ได้ขอตรวจดูและขอสำเนาเอกสารการขอใช้ไฟฟ้าของบริษัท ดีเอ็มเอ็มดี ฯ และการให้อนุญาตตาม
คำขอใช้ไฟฟ้าต่อการไฟฟ้านครหลวงเขตนนทบุรี

เหตุผลในการปฏิเสธ

การไฟฟ้านครหลวง ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่ขอไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา 9 แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นเอกสารที่ต้องจัดให้ประชาชนเข้า
ตรวจดูได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบเอกสารคำขอใช้ไฟฟ้าและหลักฐานอื่นๆ แล้ว เห็นว่าข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าวไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เหตุผลในการปฏิเสธของการไฟฟ้านครหลวงจึงฟังไม่ขึ้น จึงมีมติให้
เปิดเผยเอกสารทั้งหมดตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 11 / 2542

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ นายหลาฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ จังหวัดสุโขทัย

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตผู้ใหญ่บ้าน ถูกจังหวัดสุโขทัยมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 5 ตำบลไกรนอก อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย กรณีขาดคุณสมบัติ เนื่องจากมีผู้คัดค้านว่า นายหลาฯ มีภูมิลำเนาอยู่หมู่บ้านอื่น และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพบว่า นายหลาฯ มิได้มี ภูมิลำเนาอยู่หมู่ที่ 5 จริง

เหตุผลในการปฏิเสธ

จังหวัดสุโขทัย ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และ ตามมาตรา 15 (4) (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การปฏิเสธด้วยเหตุผลดังกล่าวของจังหวัดไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของจังหวัดสุโขทัย มิได้มีลักษณะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 (6) นายหลาฯ จึงมีสิทธิตรวจสอบและขอสำเนาได้ จึงมีมติให้จังหวัดสุโขทัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 14 / 2542

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งและผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

ผู้อุทธรณ์ นายสมบัติฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ จังหวัดสุโขทัย

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในฐานะตัวแทนพรรคนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีหนังสือขอให้
มหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิดเผยบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภา
นักศึกษาและองค์กรนักศึกษา ประจำปี 2542

เหตุผลในการปฏิเสธ

มหาวิทยาลัยอ้างว่าคณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนักศึกษา มีมติว่าไม่สมควรให้
เปิดเผยรายชื่อและบัญชีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยเห็นว่าการใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นเอกสิทธิและสิทธิส่วน
บุคคล จึงจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองสิทธิของนักศึกษาที่มาใช้สิทธิในการเลือกตั้งและไม่มาเลือกตั้ง

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การปฏิเสธของมหาวิทยาลัย ตามเหตุผลดังกล่าว
ไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากรายชื่อผู้มีสิทธิในการเลือกตั้งและผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งมิได้เป็นข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคลแต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ และการเปิดเผยมิได้
กระทบต่อสิทธิของบุคคลหรือไม่ทำให้บุคคลใดได้รับความเสียหาย เพราะมิใช่เป็นการเปิดเผยว่าผู้มี
สิทธิเลือกตั้งใช้สิทธิเลือกบุคคลใด อีกทั้งไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 (6) จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามคำขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 12 / 2543

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ชื่อและที่อยู่ของผู้อ่านผลงาน
ทางวิชาการ

ผู้อุทธรณ์ นายมนูญฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงาน ก.ค.

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ฯ เป็นอดีตข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดราชบุรี มีหนังสือถึงสำนักงาน ก.ค. ขอเอกสาร 4 รายการ คือ ชื่อของผู้อ่านประเมินผลงานทางวิชาการของ นายมนูญฯ สำเนาหนังสือเชิญประเมินและหลักฐานการรับเงินค่าประเมิน ข้อสังเกตเกี่ยวกับผลงาน และมติที่ประชุมที่ไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงาน ก.ค. ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้อ่านประเมินผลงานทางวิชาการ หากเปิดเผยจะทำให้ผู้อ่านประเมินผลงานทางวิชาการขาดความเป็นอิสระในการที่จะพิจารณาผลงาน ทำให้การประเมินไม่เป็นไปตามหลักวิชาและความเป็นจริง และถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเป็นข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา 15 (2) และ (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การไม่เปิดเผยชื่อผู้อ่านผลงานทางวิชาการและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลงานทางวิชาการ ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดชั้นความลับไว้ เพียงแต่เป็นการปฏิบัติกันมา จึงไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยชื่อผู้ประเมินผลงาน การอ้างมาตรา 15 (2) และ (5) น่าจะไม่ต้องด้วยเจตนารมณ์ของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ประกอบกับกรณีนี้การประเมินผลงานทางวิชาการได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ดังนั้น เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเพื่อปกป้องรักษาประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ประโยชน์สาธารณะ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 17 / 2543

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำขออนุญาตก่อสร้าง
ท่าเทียบเรือพร้อมทั้งคำพิพากษาของศาลที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์ นายวิสันต์ฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ กรมเจ้าท่า

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมเจ้าท่า ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง
ท่าเทียบเรือของนางสุวรรณฯ จำนวน 3 รายการ และคำพิพากษาในกรณีดังกล่าว ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่า
มีการก่อสร้างเกินกว่าที่ได้รับอนุญาตไปมาก ทำให้กีดขวางและเป็นอันตรายต่อการเดินเรือในแม่น้ำท่าจีน
ทำให้เรือเข้า-ออก ลำบาก

เหตุผลในการปฏิเสธ

กรมเจ้าท่า ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า สำเนาเอกสารคำขออนุญาตสร้างท่าเทียบเรือเข้าลักษณะ
ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร และอาจกระทบ
ถึงประโยชน์ได้เสียของนางสุวรรณฯ จึงได้แจ้งให้นางสุวรรณฯ เสนอคำคัดค้านภายใน 15 วันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้ง ซึ่งต่อมา นางสุวรรณฯ ได้มีหนังสือคัดค้าน จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ สำหรับสำเนา
คำพิพากษา สามารถยื่นคำขอต่อศาลจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนี้
โดยตรง

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบ
เรือ จำนวน 3 รายการ ซึ่งประกอบด้วย สำเนาคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ สำเนาโฉนดที่ดิน และสำเนา
แบบแปลนท่าเทียบเรือที่ขออนุญาต เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย
และมีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล แต่เป็นเรื่องการขออนุญาตดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด
ตามขั้นตอนของกฎหมาย ซึ่งเป็นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ และกรมเจ้าท่าก็เคยเปิดเผยเอกสารดังกล่าว
แล้ว นอกจากนี้การอนุญาตให้สร้างท่าเทียบเรือยังมีผลกระทบต่อประชาชนในด้านการจราจรและ
สิ่งแวดล้อมด้วย สำหรับสำเนาคำพิพากษาซึ่งอยู่ในครอบครองของกรมเจ้าท่า ปกติคำพิพากษสามารถ
เปิดเผยเป็นการทั่วไปได้ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ย่อมเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ
และความเชื่อถือของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ของกรมเจ้าท่า จึงมีมติให้ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 18 / 2543

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดินของลูกหนี้

ผู้อุทธรณ์ นายพรชัยฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาลองหลวง

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือถึงสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ขอให้เปิดเผยกรรมสิทธิ์ในที่ดินของบริษัท บ้านสวนน้ำรังสิต จำกัด และ นายสมชายฯ ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของศาล

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานที่ดิน ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ไม่อาจให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การขอให้เปิดเผยกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือโฉนดที่ดินของบุคคลใดเป็นการขอให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล แต่กรณีตามอุทธรณ์ เป็นการขอให้เปิดเผยกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาประสงค์จะทราบเพื่อการบังคับคดี โดยจะทำการยึดทรัพย์ต่อไป ทั้งนี้ สืบเนื่องจากหลักกฎหมายที่ว่าทรัพย์สินทุกชนิดของลูกหนี้ที่มีอยู่ ย่อมเป็นประกันการชำระหนี้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 214 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “.... เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระหนี้แก่ลูกหนี้ด้วย” และแม้โฉนดที่ดินจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลก็ตาม แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นเอกสารมหาชน การเปิดเผยให้แก่เจ้าหน้าที่มีอำนาจตามกฎหมายย่อมกระทำได้ ตามนัยมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 25 / 2543

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ นายศุภชัยฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ กรมธนารักษ์

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในฐานะตัวแทนของกลุ่มเรียกร้องความเป็นธรรมกรณีที่ราชพัสดุดอนเมืองมีหนังสือถึงกรมธนารักษ์ ขอเอกสารสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการพัฒนาที่ราชพัสดุดลาดใหม่ ดอนเมืองที่มีนายหน้าฯ เป็นประธานคณะกรรมการสอบสวน

เหตุผลในการปฏิเสธ

กรมธนารักษ์ ปฏิเสธโดยปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงยังไม่เป็นที่ยุติ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และเป็นเอกสารที่กำหนดขึ้นความลับ ตามระเบียบการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้รับการคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 (5) (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอเป็นข้อมูลข่าวสารการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ การเปิดเผยจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ หรือการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงมีมติเห็นชอบตามที่กรมธนารักษ์ปฏิเสธ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 31 / 2543

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อตกลงความร่วมมือ

ผู้อุทธรณ์ นายสนิทา

หน่วยงานที่รับผิดชอบ การเคหะแห่งชาติ

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงการเคหะแห่งชาติ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารข้อตกลงให้ความร่วมมือระหว่าง การเคหะแห่งชาติ กับ บริษัทแม่จันฟาร์ม จำกัด ในการดำเนินงานจัดทำอาคารชุดที่พักอาศัยตามโครงการเคหะชุมชนคลองหลวง

เหตุผลในการปฏิเสธ

การเคหะแห่งชาติ ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จะมีผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียทางธุรกิจของบริษัทฯ ในการดำเนินโครงการในอนาคตที่อยู่ระหว่างดำเนินงาน ซึ่งอาจทำให้ผู้ประกอบการประเภทเดียวกันสามารถใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์จนบริษัท แม่จันฯ ได้รับความเสียหาย และยังมีข้อมูลบางส่วนของบริษัทฯ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร และเป็นข้อมูลที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามนัยมาตรา 15 (5) (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารข้อตกลงการให้ความร่วมมือดังกล่าว ไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในอำนาจหน้าที่ของการเคหะแห่งชาติที่เกี่ยวกับเอกชน ซึ่งสามารถเปิดเผยได้ แม้ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน อาจเป็นการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินธุรกิจของผู้เกี่ยวข้อง แต่ก็มิได้ทำให้เกิดความเสียหายในการดำเนินธุรกิจของผู้เกี่ยวข้องแต่ประการใด นอกจากนี้ การเปิดเผยจะทำให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการดำเนินงานของการเคหะแห่งชาติได้ จะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปโดยถูกต้องเป็นธรรม การเปิดเผยจึงเป็นประโยชน์แก่สาธารณะมากกว่า จึงมีมติให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 32 / 2543

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกาศสอบราคา

ผู้อุทธรณ์ นายบุญชูฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง จังหวัดมุกดาหาร

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าร่วมแข่งขันเสนอราคาในการสอบราคาชุดสระน้ำบ้านโนนก่อ หมู่ที่ 5 ตำบลบ้านซ่ง แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกเพราะขาดคุณสมบัติ ได้มีหนังสือถึงประธานกรรมการบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง ขอตรวจดูเอกสารผู้ชนะการประกาศสอบราคา

เหตุผลในการปฏิเสธ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ขอมีลักษณะตามมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 คือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ จะเปิดเผยต่อผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นไม่ได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การขอตรวจสอบเอกสารของผู้ชนะการประกาศสอบราคาว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ทางราชการกำหนด เป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง ซึ่งมีหน้าที่ต้องดำเนินการคัดเลือกด้วยความโปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และผู้อุทธรณ์ก็เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง การเปิดเผยจึงเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและประโยชน์ต่อเอกชนที่เกี่ยวข้องมากกว่า นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบริษัทซึ่งเป็นนิติบุคคล ไม่เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายจึงเปิดเผยได้ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบผลการศึกษาของผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ลำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามมาตรา 15 หน่วยงานอาจใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยได้ จึงมีมติให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอยกเว้นรายการสำเนาระเบียนแสดงผลการศึกษา ลำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 33 / 2543

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ประเมินผลงาน
ทางวิชาการ

ผู้อุทธรณ์ รองศาสตราจารย์ธีระพรฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ ทบวงมหาวิทยาลัย

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องขอกำหนดตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์ต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
ในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) แต่ไม่ได้รับการอนุมัติ จึงมีหนังสือขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยเปิดเผยรายชื่อ
ผู้คุณวุฒิ สถานที่ทำงาน และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องของกรรมการใน อ.ก.ม. วิสามัญประเมินผลงานทาง
วิชาการทุกคน หรือผู้ที่ทำหน้าที่ประเมินการกำหนดตำแหน่งของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อ
ในความถูกต้องของระบบการประเมิน

เหตุผลในการปฏิเสธ

ทบวงมหาวิทยาลัย ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคลตามนัยมาตรา 15 (2) ประกอบกับมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. 2540 และต่อมาได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เพิ่มเติมว่าการเปิดเผยรายชื่อจะทำให้
ระบบการพิจารณากำหนดตำแหน่งโดยใช้ผลงานทางวิชาการเสียหาย เพราะผู้เสนอขออาจจะข่มขู่หรือ
คุกคามผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ประเมิน ซึ่งไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่ต้องการให้ อ.ก.ม. ประเมิน
แสดงความคิดเห็นโดยอิสระภายใต้หลักเกณฑ์ที่ ก.ม. กำหนด ปัจจุบันผู้เต็มใจรับทำหน้าที่มีจำกัด
และแนวทางปฏิบัติที่ผ่านมาจะเปิดเผยเฉพาะชื่อประธาน อ.ก.ม. ประเมิน ตลอดจนผลการพิจารณา
ผลงานทางวิชาการว่าอยู่ในเกณฑ์หรือไม่ หากมีข้อสงสัยผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งก็มีสิทธิอุทธรณ์
ผลการพิจารณาได้ถึง 2 ครั้ง การเปิดเผยจึงไม่มีผลต่อการประเมินของผู้อุทธรณ์แต่ประการใด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า

1. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชน
ได้รับข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้การบริหารงานของรัฐมีความโปร่งใสและเพื่อให้ประชาชน
สามารถปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ เมื่อการประเมินผลงานทางวิชาการและการพิจารณากำหนด

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

ตำแหน่งมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าในวิชาชีพของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียอย่างสำคัญที่จะทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการประเมินผลงานและการพิจารณากำหนดตำแหน่งของตน เพื่อปกป้องรักษาประโยชน์ของตน การประเมินผลงานดังกล่าวเป็นการประเมินผลงานทางวิชาการ ซึ่ง ผู้ประเมินต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาดังกล่าว และต้องประเมินผลงานตามหลักวิชาการที่อ้างอิงได้ รายชื่อผู้ประเมินและสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญของผู้ประเมิน จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะส่งผลให้การประเมินผลงานทางวิชาการและการพิจารณา กำหนดตำแหน่งนั้นมีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือ การเปิดเผยรายชื่อ สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ สถานที่ทำงานหรือสถาบันที่ผู้ประเมินสังกัด จึงเป็นประโยชน์แก่ระบบการประเมินและการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และการปฏิบัติหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

2. แม้การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของทบวงมหาวิทยาลัย หรือการปฏิบัติงานของทบวงมหาวิทยาลัย และความเป็นอิสระของผู้ประเมินผลงานทางวิชาการบ้างก็ตาม แต่เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของทบวงมหาวิทยาลัยในการมีระบบการประเมินและการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่โปร่งใส เชื่อถือได้ ประโยชน์สาธารณะ และสิทธิประโยชน์ของผู้รับการประเมินผลงานทางวิชาการประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยเมื่อการประเมินผลงานและการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการเสร็จสิ้น และถึงที่สุดแล้วย่อมเป็นประโยชน์มากกว่า

3. ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยจะเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องหรือไม่อาจทำการประเมินผลงานทางวิชาการได้ หากมีการจัดระบบการประเมินที่โปร่งใส โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ตอบแทนที่สมควรแก่ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ประเมิน

4. สำหรับข้ออ้างที่ว่าอาจถูกข่มขู่หรือคุกคามนั้น เมื่อการประเมินได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้อุทธรณ์ไม่อาจข่มขู่หรือคุกคามผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอาจทำให้ขาดความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นหรือประเมินผลงานได้

จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 35 / 2543

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารคำชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์ นางสาวสุมาลี

หน่วยงานที่รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอคัดถ่ายและรับรองสำเนาถูกต้อง หนังสือโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เกี่ยวกับเหตุผลในการรับนักเรียนที่มีความพร้อมปานกลางหรือต่ำ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาได้ส่งคำขอของผู้อุทธรณ์ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พิจารณาและมหาวิทยาลัยฯ ได้มีคำสั่ง ปฏิเสธ

เหตุผลในการปฏิเสธ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อ้างว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่กำหนดชั้นความลับปิดอยู่ เนื่องจาก เป็นข้อมูลของผู้ปกครองของเด็กนักเรียนให้มา ถือเป็นความลับที่ไม่พึงเปิดเผยให้ผู้ไม่มีหน้าที่ได้ทราบ โดยสงวนไว้ให้ทราบเฉพาะบุคคลที่มีหน้าที่ต้องทราบ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ ประกอบกับ ได้สอบถามผู้ปกครองซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลตามนัยมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. 2540 แล้ว ได้รับการยืนยันว่าไม่อนุญาตให้เปิดเผย จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยเพราะ เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในหนังสือโรงเรียนสาธิตฯ ที่ชี้แจง ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ เกี่ยวกับเหตุผลในการรับนักเรียนที่มีความพร้อม ปานกลางและต่ำ จำนวน 38 คนนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตัวผู้ปกครองนักเรียน นักเรียน อายุ เพศ ของนักเรียน เหตุผลพิเศษในการที่มหาวิทยาลัยฯ คัดเลือกเด็กนักเรียนเหล่านี้เข้าศึกษาในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยไม่ปรากฏชื่อ นามสกุลของผู้ปกครอง ปรากฏแต่เพียงเหตุผลว่าเป็นการรับ เพราะผู้ปกครองมีอุปการคุณต่อโรงเรียน โดยไม่มีการบ่งให้ทราบเป็นการเฉพาะตัว หรือสิ่งบอ กลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวบุคคล และแม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับเอกชน

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

แต่ก็มีไม่ใช่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังนั้น การที่มหาวิทยาลัยฯ อ้างว่าจะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล จึงฟังไม่ขึ้น จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้พิจารณาลบหรือตัดทอน ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับประวัติการทำงานของผู้ปกครอง เลขหมาย รหัส ของนักเรียนที่สอบเข้า ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ ประสงค์จะขอทราบ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 36 / 2543

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งวุฒิสมาชิก

ผู้อุทธรณ์ นายนิกรฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดขอนแก่น

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในนามชมรมนักวิเคราะห์กระบวนการประชาธิปไตยเพื่อประชาชนจังหวัดขอนแก่น มีหนังสือถึง กกต. จังหวัดขอนแก่น เพื่อขอตรวจสอบและขอเอกสารการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2543 จำนวน 3 รายการ คือ เอกสารรายงานผลการนับคะแนน ของหน่วยเลือกตั้งทุกหน่วย เอกสารประกาศของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเรื่องประกาศผลการนับคะแนนประจำหน่วยเลือกตั้งของทุกหน่วย และเอกสารแสดงผลการรวมคะแนนเลือกตั้ง

เหตุผลในการปฏิเสธ

ประธาน กกต. ประจำจังหวัดขอนแก่น ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีอำนาจหน้าที่ ในการตรวจสอบเอกสาร ไม่ต้องตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่เพียงให้สิทธิบุคคลตรวจสอบเอกสารเท่านั้น มิได้ให้สิทธิเข้าทำการตรวจสอบเอกสาร ประกอบกับ เอกสารที่ขอเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เนื่องจากการคัดค้าน การเลือกตั้ง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้ นอกจากนี้ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ขอเอกสาร การเลือกตั้งยังไม่สิ้นสุด เพราะมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่อีก 2 ครั้ง หากเปิดเผยคะแนน ผู้สมัครแต่ละคนในแต่ละหน่วยเลือกตั้ง เกรงว่า จะเป็นช่องทางในการกระทำการทุจริต หรือเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เหลือได้ ส่วนผลรวมคะแนนของทุกหน่วยเลือกตั้ง รวมทั้งผลการรวมคะแนนของสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น ก็ได้ประกาศโดยเปิดเผยแล้วสามารถตรวจสอบได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ เกี่ยวกับการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยที่เปิดเผยได้อยู่แล้ว การชี้แจงของ กกต.ประจำจังหวัด ขอนแก่นที่ว่า หากเปิดเผยแล้วจะเป็นช่องทางในการทุจริตและเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่าง ผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่น่าหนักเพียงพอ การเปิดเผยกลับจะเป็นการส่งเสริมการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยให้มั่นคงถาวร ทั้งยังส่งเสริมให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนเพื่อปกป้องรักษาประโยชน์ อันเป็นส่วนรวมด้วย จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

18

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 50 / 2543

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกำหนดราคาและ
จำนวนเงินทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน

ผู้อุทธรณ์ นายสุวิทย์ฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.เอส.นาทอง มีหนังสือถึงการทางพิเศษแห่ง
ประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประกาศคณะกรรมการกำหนดราคาค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่
ถูกเวนคืน ปี 2537 พร้อมเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องของห้างหุ้นส่วนจำกัด โชคชัยปัญญทรัพย์

เหตุผลในการปฏิเสธ

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการเป็นเอกสาร
เกี่ยวกับเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ของห้างหุ้นส่วนจำกัด โชคชัยปัญญทรัพย์ เจ้าของทรัพย์สิน
ซึ่งถูกเวนคืนเพื่อสร้างทางพิเศษโครงการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของห้างหุ้นส่วนจำกัดโชคชัยปัญญทรัพย์ ตามมาตรา 15 (1)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า หลักเกณฑ์ในการห้ามเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่
บัญญัติไว้ในหมวด 3 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่รวมถึงข้อมูล
ข่าวสารที่เกี่ยวกับนิติบุคคล เนื่องจากในมาตรา 21 ได้บัญญัติให้ “บุคคล” หมายความว่า บุคคล
ธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยเท่านั้น การ
ทางพิเศษฯ จึงไม่อาจมีคำสั่งปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยอ้างว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้
นอกจากนั้นพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530 ได้กำหนดให้ประกาศ
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ทราบเป็นการทั่วไป และการทางพิเศษฯ ได้ประกาศให้สาธารณชนทั่วไป
ทราบแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลที่เป็นความลับของทางราชการที่ไม่อาจ
เปิดเผยได้ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 10 / 2544

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน
ข้างเคียง

ผู้อุทธรณ์ นางสาวพัชรีฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาประเวศ

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาประเวศขอตรวจสอบและขอข้อมูล
ข่าวสารที่ดินแปลงข้างเคียงของผู้อุทธรณ์รวม 3 แปลง เพราะเห็นว่าที่ดินดังกล่าวเป็นที่ทิ้งขยะและ
สิ่งปฏิกูลมีพุ่มไม้ขึ้นเต็มและเป็นที่อยู่ของงูพิษและสุนัข มีเศษหิน ฝุ่นทราย สร้างความรำคาญให้แก่
ผู้อุทธรณ์และประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาประเวศ ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มี
รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดินมาแสดงประกอบ และไม่สามารถชี้ตำแหน่งที่ดินที่แน่ชัดได้ ถือได้ว่าเป็นการ
ขอตรวจสอบโฉนดที่ดินโดยไม่ทราบเลขที่โฉนดอันเป็นการขอให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล การเปิดเผย
จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และผู้อุทธรณ์ไม่เป็นบุคคลผู้มีอำนาจตามกฎหมาย
ตามนัยมาตรา 15 (5) และ (6) ประกอบกับมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. 2540 จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยชื่อเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินสองแปลง
ดังกล่าวมิใช่เป็นการให้เปิดเผยข้อมูลว่าผู้ใดมีโฉนดที่ดินกี่แปลง โฉนดที่ดินเลขที่ใดบ้าง ซึ่งกรรมที่ดินถือ
เป็นข้อมูลส่วนบุคคล แต่เป็นกรณีที่ต้องการทราบเลขที่โฉนดและชื่อเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินบริเวณ
ใกล้เคียงกับที่ดินของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากมีที่ดินบางส่วนถูกปล่อยทิ้งไว้รกร้างเป็นที่ทิ้งขยะและเป็น
ที่อยู่อาศัยของงูพิษและสุนัข ทำให้เสียหายต่อคุณภาพของสิ่งแวดล้อม แม้ว่าการขอให้เปิดเผยจะ
เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลบ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและผู้อุทธรณ์ซึ่งมีส่วนได้เสียแล้ว
ผู้อุทธรณ์มีสิทธิจะรับทราบข้อมูลดังกล่าวได้ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 11 / 2544

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่อเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองอาคารที่ปลูกสร้างรุกล้ำทางสาธารณะ

ผู้อุทธรณ์ ส.ต.อ. เสรีฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ เทศบาลนครเชียงใหม่

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลนครเชียงใหม่ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรังวัดตรวจสอบ
การรุกล้ำทางสาธารณะประโยชน์ คือ หนังสือสำนักงานที่ดิน ที่แจ้งผลการดำเนินการรังวัดตรวจสอบ
ที่ดิน 2 รายการ และเอกสารหลักฐานการดำเนินการตามกฎหมายในกรณีนี้

เหตุผลในการปฏิเสธ

เทศบาลนครเชียงใหม่ ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิ
ส่วนบุคคล โดยไม่สมควรตามนัยมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ ได้รับคำยืนยันจากผู้อุทธรณ์ว่าต้องการที่จะให้เปิดเผยข้อมูลหนังสือ
เพียง 2 รายการ คือ หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2542 และ
หนังสือที่แจ้งผลการดำเนินการรังวัดตรวจสอบที่ดินเลขที่ 841 และ 842 ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า
หนังสือที่ผู้อุทธรณ์ขอเป็นหนังสือที่สำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่แจ้งผลการตรวจสอบว่าผู้มี
กรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินกระทำการก่อสร้างรั้วคอนกรีตรุกล้ำที่สาธารณะหรือไม่ พร้อมกับเอกสาร
บันทึกข้อความของเจ้าหน้าที่ที่แสดงถึงข้อเท็จจริงในการรังวัด แผนผังที่ดิน และลักษณะการก่อสร้าง
รั้วคอนกรีตที่รุกล้ำที่สาธารณะ แม้จะปรากฏรายชื่อของผู้มีกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดิน แต่ก็ไม่มีลักษณะ
เป็นข้อมูลที่เป็นการเฉพาะตัว อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ดังนั้น การปฏิเสธการเปิดเผยของหน่วยงานจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย
จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูล 2 รายการดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ตามที่แจ้งยืนยันต่อคณะกรรมการฯ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 15 / 2544

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการต่างๆ

ผู้อุทธรณ์ นายอุทิศฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ขอข้อมูลรายชื่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการพิจารณาการโฆษณา และคณะกรรมการชุดอื่นๆ ตลอดจนคณะกรรมการอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองผู้บริโภค

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล การแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบจะเป็นการกระหนาบสิทธิส่วนบุคคลและความปลอดภัยของบุคคลที่เป็นกรรมการได้ตามนัยมาตรา 24 และ 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ชื่อและชื่อสกุลของคณะกรรมการต่างๆ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นอกจากนั้น ยังปรากฏว่าได้มีการประกาศคำสั่งแต่งตั้งของทางราชการที่มีรายชื่อคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งโดยเปิดเผยอยู่แล้ว ฉะนั้นจึงไม่มีเหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะปฏิเสธคำขอของผู้อุทธรณ์ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 18 / 2544

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระดาศำตอบข้อทดสอบ
การฝึกหัดงานในสำนักงานทนายความ

ผู้อุทธรณ์ พ.ต.ท. วรพจน์ฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สภาทนายความ

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสภาทนายความ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระดาศำตอบข้อทดสอบ
การฝึกหัดงานในสำนักงานทนายความของนายประชาฯ ผู้เข้าทดสอบในการสอบ ครั้งที่ 3/2543

เหตุผลในการปฏิเสธ

สภาทนายความ ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การขอตรวจสอบกระดาศำตอบของนายประชาฯ
เป็นการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับการศึกษาเฉพาะตัวของบุคคล ซึ่งอยู่ในความ
ครอบครองของสภาทนายความ หากปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูลจะเปิดเผยไม่ได้ตามนัย
มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4 แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นั้น หมายถึง สิ่งที่แสดงเรื่องราวความเป็นมา
ที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด อันเป็นเรื่องราวเฉพาะตัวของบุคคลผู้นั้นซึ่ง
จำแนกให้เป็นความแตกต่างจากเรื่องราวของบุคคลอื่น สำหรับกระดาศำตอบเป็นเพียงเอกสารที่ผู้เข้า
สอบแข่งขันจัดทำขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สถานศึกษากำหนดขึ้น เพื่อแสดงถึงภูมิความรู้และใช้
เป็นเกณฑ์ ชีวัดความรู้ความสามารถ กระดาศำตอบจึงมิใช่เรื่องราวความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับชีวิต
ความเป็นอยู่ อันเป็นเรื่องเฉพาะตัว ไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตาม
กฎหมายถึงแม้กระดาศำตอบจะเป็นของบุคคลอื่นแต่มีการกล่าวอ้างว่าการตรวจสอบไม่มีหลักเกณฑ์
ดังนั้น การเปิดเผยจะทำให้ทราบว่าการตรวจสอบมีมาตรฐานเชื่อถือได้ ซึ่งเป็นผลดีต่อสภาทนาย
ความและการเปิดเผยไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้สอบ ทั้งในแง่ชื่อเสียงและผลการสอบ เนื่องจาก
ประกาศผลแล้วผู้สอบสอบได้ นอกจากนั้น การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์สิ้นความสงสัยที่คิดว่าไม่ได้
รับความเป็นธรรมในการตรวจสอบ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 53 / 2544

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์
ในที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ นายวิทยาฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ อำเภอกระทุ้ง จังหวัดภูเก็ต

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจจากบริษัทภูเก็ต บิ๊กออลาดีน จำกัด มีหนังสือถึง
นายอำเภอกระทุ้ง จังหวัดภูเก็ต เพื่อขอเอกสารหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3ก.) ในที่ดิน
หลายแปลง เพื่อตรวจสอบระบบการทำนิติกรรมของบริษัท เจริญรัตน์ด้า ในที่ดินแปลงดังกล่าว
เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการฟ้องคดีต่อศาลกรณีผิดสัญญาซื้อขายที่ดินในโครงการจัดสรร

เหตุผลในการปฏิเสธ

อำเภอกระทุ้ง ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ให้เปิดเผยข้อเท็จจริงว่าที่ดิน
แปลงหนึ่งแปลงใดมีสาระระบบเกี่ยวกับการทำนิติกรรมอย่างไรบ้างนั้น เป็นเรื่องของการเปิดเผยประวัติ
ความเป็นมาของที่ดินแปลงดังกล่าวเท่านั้น แม้จะมีรายชื่อบุคคลผู้เกี่ยวข้องอยู่ด้วย ก็ไม่ทำให้การเปิดเผย
ข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบถึงฐานะทางการเงินของบุคคลนั้นๆ เนื่องจากฐานะของบุคคลไม่ได้
หมายความว่าแต่มีหรือเคยมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินนั้นๆ เท่านั้น นอกจากนี้ยังเห็นว่าการขอดู
ขอคัดหรือถ่ายเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเอกสารสิทธิในที่ดินนั้น ควรอนุญาตให้ตรวจหรือคัดสำเนาโดยไม่
จำเป็นต้องมีส่วนได้เสีย การเปิดโอกาสดังกล่าวจะเป็นประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่ดินนั้น
หรือบุคคลอื่นได้ตรวจสอบประวัติความเป็นมาของที่ดินได้อย่างถ่องแท้ อันเป็นการป้องกันการทุจริตฉ้อโกง
หรือ หลอกลวงกัน ซึ่งเป็นวิธีการป้องกันมิให้ผู้ไม่สุจริตแสวงหาประโยชน์จากผู้ไม่รู้หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์
อันอาจจะนำมาซึ่งความเสียหายต่อราชการได้ซึ่งสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่กรมที่ดินได้กำหนดไว้
จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 53 / 2545

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรับจ่ายเงินเดือน

ผู้อุทธรณ์ นายสานิตย์ฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอข้อมูล (1) สำเนาบัญชีรับ-จ่ายเงินได้รายเดือนของนายสุลัยฯ (2) เอกสารของเจ้าหน้าที่รายอื่นที่ขอให้ต้นสังกัด นายสุลัยฯ ให้ชำระหนี้ของนายสุลัยฯ และ (3) หนังสือของนายสุลัยฯ ที่ยินยอมให้ต้นสังกัดหักเงินส่งชำระหนี้จากเงินเดือน

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เมื่อผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของตามคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ผู้อุทธรณ์ชอบที่จะไปดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้เปิดเผยนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ไม่อาจเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูล สำหรับข้อมูลตามรายการที่ (2) สำนักงานฯ ไม่มีอยู่ในความครอบครอง

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลรายการที่ (1) ซึ่งมีรายละเอียด ชื่อ นามสกุล ของข้าราชการต่างๆ รวมทั้งนายสุลัยฯ เลขที่บัญชี เงินเดือนที่ได้รับ ฯลฯ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา จึงถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับทรัพย์สินเฉพาะในส่วนของตัวเองนี้ ตามนัยมาตรา 24(8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ส่วนข้อมูลรายการที่ (3) เห็นว่า สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลดังกล่าวได้ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลรายการที่ (1) และ (3) โดยรายการที่ (1) ให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารของนายสุลัยฯ ส่วนข้อมูลของบุคคลอื่นให้ลบหรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น สำหรับรายการที่ (2) ไม่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงาน จึงไม่ต้องเปิดเผย

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 32 / 2545

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานและที่อยู่ของ
ลูกหนี้

ผู้อุทธรณ์ นายสุรชัยฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 4

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความได้รับแต่งตั้งจากโจทก์ มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 4 ขอข้อมูลสถานที่ทำงาน และที่อยู่ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของศาลแรงงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสืบทรัพย์บังคับคดีและขออายัดเงินเดือน

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 4 ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไม่สามารถเปิดเผยได้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา 24 (1)-(9) และการเปิดเผยยังขัดต่อ มาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ด้วย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้เป็นการขอให้เปิดเผยข้อมูลสถานที่ทำงานและที่อยู่ของลูกหนี้ซึ่งเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาประสงค์จะทราบเพื่อบังคับคดี โดยจะทำการสืบทรัพย์บังคับคดีและขออายัดเงินเดือนเพื่อชำระหนี้ต่อไป แม้จะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลแต่เมื่อพิจารณาจากหลักกฎหมายที่ว่าทรัพย์สินทุกชนิดของลูกหนี้ที่มีอยู่ย่อมเป็นประกันการชำระหนี้ตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 214 ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาซึ่งถือเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย ตามนัยมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิที่จะทราบข้อมูลดังกล่าวได้ จึงมีมติให้สำนักงานประกันสังคมเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 59 / 2545

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการเรียน

ผู้อุทธรณ์ นายณัฐพลฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ โรงพยาบาลศิริราช

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราชขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนนางบุญสมฯ ข้าราชการระดับ 7 สังกัดโรงพยาบาลศิริราช ซึ่งเป็นมารดาของผู้อุทธรณ์ เกี่ยวกับการขอซื้อที่ดินที่ขายฝากคืน

เหตุผลในการปฏิเสธ

โรงพยาบาลศิริราช ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ และผู้ร้องเรียนไม่ได้ให้ความยินยอมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา 15 (6) และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และไม่ปรากฏข้อความใดกล่าวโทษมารดาผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ราชการ แต่มีลักษณะเป็นการร้องขอความช่วยเหลือต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ เนื่องจากมีความเดือดร้อนเกี่ยวกับหนี้สิน เพื่อขอให้ช่วยไกล่เกลี่ยประนีประนอมให้ได้ไถ่ถอนที่ดินที่ขายฝากคืน จึงมิใช่การร้องเรียนกล่าวโทษ ทั้งเอกสารดังกล่าวไม่มีข้อความใดที่ผู้อุทธรณ์จำเป็นต้องทราบเพื่อปกป้องสิทธิของตน จึงมีคำวินิจฉัยว่า การที่โรงพยาบาลปฏิเสธนั้นชอบแล้วให้ยกอุทธรณ์

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 64 / 2545

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกประจำวันคดีลักทรัพย์

ผู้อุทธรณ์ พ.ต.ท. ประสารฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากนายเถลิงศักดิ์ฯ มีหนังสือถึงผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนม ขอตรวจดูหรือสำเนาเอกสารในสำนวนคดีอาญา 2 รายการ คือ (1) บันทึกประจำวันซึ่งบริษัทวิทยายธิเลิศทริกฯ แจ้งต่อพนักงานสอบสวนว่าถูกลักทรัพย์ และ (2) พยานหลักฐานซึ่งพนักงานสอบสวนใช้ประกอบการออกหมายเรียกนายเถลิงศักดิ์ฯ ผู้ต้องหาฐานรับของโจร

เหตุผลในการปฏิเสธ

สถานีตำรวจภูธรฯ ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ตามนัยมาตรา 15 (2) (4) และ (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การเปิดเผยจะทำให้เสียรูปคดี

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 241 จะมีได้บัญญัติรับรองสิทธิแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยในการขอตรวจดูหรือสำเนานักประจำวันคดีอาญาก่อนที่พนักงานอัยการจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีไว้โดยตรงก็ตาม แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการขอตรวจดูหรือสำเนานักประจำวันคดีอาญาไว้ ซึ่งกำหนดให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติว่า ให้มีการอนุญาตสำเนานักประจำวันคดีอาญาได้ กฎและการปฏิบัติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บันทึกประจำวันคดีอาญาเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งมิได้ถือเป็นการลับและไม่มีความลับว่าหากเปิดเผยแล้วจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามนัยมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง นครพนม ปฏิเสธการเปิดเผยจึงเป็นการใช้ดุลพินิจ ที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมาย สำหรับเอกสารรายการที่ 2 ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการทราบจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาวินิจฉัย จึงมีมติให้สถานีตำรวจภูธรฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำเนานักประจำวันคดีลักทรัพย์ดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 10 / 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับลายมือชื่อภาษาอังกฤษ

ผู้อุทธรณ์ นางสาวอุไรรัตน์ฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ ถูกบริษัทบริหารสินทรัพย์แม็กซ์ จำกัด ฟ้องล้มละลาย ซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว และในการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้นได้ใช้เอกสารที่อ้างลายมือชื่อภาษาอังกฤษของนายพรสนองฯ ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์จะขอดูลายมือชื่อภาษาอังกฤษของนายพรสนองฯ จากกรมการกงสุล เพื่อเปรียบเทียบกับลายมือชื่อภาษาอังกฤษที่อยู่ในสำนวนคดีแพ่งดังกล่าว

เหตุผลในการปฏิเสธ

กรมการกงสุล แจ้งความเห็นของกองกฎหมาย กรมสนธิสัญญา กระทรวงการต่างประเทศ แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งให้ความเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งได้รับการคุ้มครองตามนัยมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การเปิดเผยจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน มิฉะนั้นอาจถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครองได้ จึงควรมีคำสั่งไม่อนุญาต

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ ได้รับฟังข้อเท็จจริงว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ปรากฏอยู่ในเอกสาร 3 รายการ คือ คำร้องขอหนังสือเดินทางไปต่างประเทศ คำร้องขอต่ออายุหนังสือเดินทาง และหนังสือเดินทางไปต่างประเทศ ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งการเปิดเผยต้องได้รับความยินยอม จากเจ้าของข้อมูลก่อน นอกจากนี้ การเปิดเผยยังเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามนัยมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันด้วย นอกจากนี้ยังเห็นว่าการที่ผู้อุทธรณ์จะใช้ลายมือชื่อภาษาอังกฤษเป็นพยานหลักฐานในการต่อสู้คดี กรณีที่ต้นฉบับอยู่ในความครอบครองของราชการ ซึ่งไม่อาจขอมมาได้ ผู้อุทธรณ์ต้องขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกมาตามมาตรา 123 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง จึงมีคำวินิจฉัยว่าคำสั่งของกรมการกงสุลนั้นชอบแล้ว ให้ยกอุทธรณ์

.....

29

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 11 / 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากของ
นิติบุคคลอาคารชุด

ผู้อุทธรณ์ นายอนันต์ฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ ธนาคารออมสิน สาขาลองจัน

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงธนาคารออมสิน สาขาลองจัน ขอตรวจดูบัญชีเงินฝากของนิติบุคคล
อาคารชุดเคหะชุมชนคลองจั่น 20 เนื่องจากเห็นว่าคณะกรรมการฯ และผู้จัดการ มีการนำเงินค่าใช้จ่าย
จ่ายร่วมไปก่อสร้างศาลพระภูมินอกพื้นที่ความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นการกระทำที่มิชอบด้วยพระราช
บัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522 จึงต้องการตรวจสอบว่ามีการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากตรงกับการ
รายงานค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานนิติบุคคลอาคารชุดหรือไม่

เหตุผลในการปฏิเสธ

ธนาคารออมสิน ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เจ้าของบัญชีไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลเงินฝาก
ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และธนาคารได้กำหนดว่า ข้อมูลเงินฝากเป็นข้อมูลประเภทไม่เปิดเผย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 21 แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่รวมถึงข้อมูลข่าวสารของนิติบุคคล บัญชี
เงินฝากของนิติบุคคลอาคารชุด จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล อย่างไรก็ตาม บัญชีเงินฝากที่บุคคล
ฝากไว้กับธนาคารมีธรรมเนียมปฏิบัติซึ่งรับรองกันทั่วไปว่า ธนาคารจะไม่เปิดเผยบัญชีเงินฝากของ
ลูกค้าให้ผู้อื่นทราบ นอกจากได้รับความยินยอมจากผู้ฝากซึ่งเป็นลูกค้าของธนาคาร จึงควรดำรงรักษา
ธรรมเนียมปฏิบัติ ดังกล่าวไว้ หากยอมให้เปิดเผยโดยง่ายอาจจะทำลายความเชื่อมั่นของเอกชน
ผู้ฝากเงินทั่วไป และอาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจการเงินของธนาคารให้ได้รับความเสียหาย
และเนื่องจากคณะกรรมการของนิติบุคคลฯ ยืนยันว่า พร้อมทั้งจะให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมเข้าตรวจสอบ
และเข้าถึงข้อมูลในบัญชีเงินฝากได้ ผู้อุทธรณ์จึงสามารถที่จะเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารได้โดยตรงภายใต้
กระบวนการบริหารงานตามปกติของนิติบุคคลอาคารชุดเคหะชุมชนคลองจั่น 20 อยู่แล้ว จึงมีมติให้
ยกอุทธรณ์

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 34 / 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ได้รับการตรวจ
ปีสภาวะ

ผู้อุทธรณ์ นางเยาวมาลย์ฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ขอให้เปิดเผยบัญชีรายชื่อ
ผู้ได้รับการตรวจปีสภาวะในโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยตามโครงการสำรวจข้อมูลเพื่อต่อต้านสารเสพติด
เนื่องจากเห็นว่าตนและบุตรชายได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมเพราะโรงเรียนส่งบุตรชายไปตรวจโดย
ไม่ได้แจ้งให้ผู้ปกครองทราบเกรงว่าผลการตรวจอาจถูกนำไปใช้ในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อ
บุตรชายในอนาคต

เหตุผลในการปฏิเสธ

สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความลับและ
มีรายชื่อของบุคคลอื่นอยู่ด้วย หากมีการเผยแพร่ออกไปอาจทำให้บุคคลอื่นได้รับความเสียหาย แต่ได้
แจ้งผลการตรวจของบุตรชายผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า บัญชีรายชื่อผู้ได้รับการตรวจปีสภาวะเพื่อตรวจหา สาร
เสพติดในร่างกายของนักเรียนที่อยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจฯ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ประกอบ
ด้วยชื่อนักเรียน และข้อมูลที่แสดงผลการตรวจปีสภาวะของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มผู้เสี่ยงต่อการติดยา
เสพติด เป็นข้อมูลข่าวสารที่กระทบต่อชื่อเสียงและเกียรติยศของบุคคล หากให้มีการเปิดเผยจะมีผล
กระทบสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรอีกทั้งสถานีตำรวจฯได้กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้เป็นความลับ
เพราะข้อมูลข่าวสารที่โรงเรียนดำเนินการจัดส่งให้สถานีตำรวจฯมีลักษณะที่เห็นได้ว่า ไม่ประสงค์จะให้
สถานีตำรวจฯ นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามนัยมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
และเมื่อพิจารณาถึงประโยชน์สาธารณะ การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน และประโยชน์
ได้เสียระหว่างเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าคำสั่งปฏิเสธของสถานีตำรวจฯ นั้นชอบแล้ว จึงมีมติให้ยก
อุทธรณ์

.....

31

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 28 / 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาหลักสูตร
การศึกษาและการจ้างพนักงาน

ผู้อุทธรณ์ นายไพโรจน์ฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ขอข้อมูล
ข่าวสาร 5 รายการ แต่ถูกปฏิเสธ 3 รายการคือ (1) บันทึกของโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฯ เฉพาะ
ในส่วนที่ยังปกปิดอยู่บางส่วน (2) การอนุมัติให้บรรจุนางสาวสายฝนฯ เป็นอาจารย์ประจำ และ (3)
การอนุมัติให้บรรจุนางสาวโสมสีฯ เป็นอาจารย์ประจำ เพื่อใช้เป็นพยานเอกสารในศาลปกครอง ซึ่ง
ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องอธิการบดีไว้

เหตุผลในการปฏิเสธ

มหาวิทยาลัยฯ ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ (1) มีรายละเอียดชื่อ-สกุล
ตำแหน่ง สังกัด วุฒิและสาขาการศึกษาของพนักงานและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งเป็นข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคล เอกสารรายการที่ (2) และ (3) ไม่มี และไม่ได้จัดทำขึ้น

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ (1) ซึ่งมีสาระเกี่ยวกับรายชื่อ
ของอาจารย์ วุฒิการศึกษา สังกัด และตำแหน่งงานที่ผู้สำเร็จการศึกษาฯ สามารถสมัครเข้าทำงานใน
ตำแหน่งต่างๆ ได้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บเพื่อใช้ปฏิบัติราชการตามปกติเพื่อประกอบการ
พิจารณาเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการปกติทั่วไป
แม้จะมีข้อมูลข่าวสารบางส่วนเกี่ยวกับบุคคลประกอบอยู่ แต่หากให้มีการเปิดเผย ก็มีได้ส่งผลกระทบ
หรือรบกวนสิทธิส่วนบุคคลใดได้รับความเสียหาย นอกจากนี้ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้มีการนำไปลง
พิมพ์เผยแพร่ในเอกสารรายงานผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยฯ แล้ว จึงเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่เปิดเผยได้ สำหรับข้อมูลรายการที่ (2) และ (3) มหาวิทยาลัยฯ มิได้จัดทำขึ้น หรือไม่อยู่ในความ
ครอบครอง จึงไม่มีประเด็นให้วินิจฉัย จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลรายการที่ (1) แก่ผู้อุทธรณ์และให้
ยกอุทธรณ์สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ (2) และ (3)

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 35 / 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติและ
ความประพฤติของบุคคล

ผู้อุทธรณ์ นายชูชาติฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงคณะกรรมการสิทธิการสำัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความ
ประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้ง ขอให้เปิดเผยหนังสือที่มี
การแจ้งประวัติและความประพฤติของผู้อุทธรณ์ เพื่อประกอบการพิจารณาฟ้องคดีตามกฎหมายต่อไป

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวจัดอยู่ในชั้นความลับ
ซึ่งได้มาโดยการทำหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิการสำัญ และเป็นข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา 15 (2) (4)
และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ
เรียกเอกสารมาประกอบการพิจารณาก็แจ้งว่า ไม่อาจส่งให้ได้ เพราะเป็นเอกสารที่อยู่ภายใต้การควบคุม
ของวุฒิสภา มิได้เป็นข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาฯ และวุฒิสภาฯ ได้มีมติไม่อนุญาต
ให้ส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุผลที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและวุฒิสภาปฏิเสธ
มิได้ใช้ดุลยพินิจตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นการ
ปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และเมื่อวุฒิสภาไม่ส่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประเด็นอุทธรณ์
ให้คณะกรรมการฯ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้พิจารณาจากคำชี้แจงและ
พยานหลักฐานเท่าที่ปรากฏในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้อมูล
ดังกล่าว มีเนื้อหาแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับความประพฤติและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ในอดีต และมี
การนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการอภิปรายในการประชุมวุฒิสภา จึงถือได้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
กระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับเกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัว และข้อมูลข่าวสาร

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

ดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว มิได้มีการนำไปใช้ประโยชน์ในวุฒิสภาอีก โดยมีสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เก็บรักษาข้อมูลไว้ และไม่มีข้อเท็จจริงว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความ
เสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ หรือ อาจทำให้การบังคับใช้ของวุฒิสภาเสื่อมประสิทธิภาพ หรือ
อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ผู้อุทธรณ์จึงสมควรได้รับ
การคุ้มครองสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการปกป้องสิทธิเสรีภาพและชื่อเสียงของตนโดยชอบ จึงมีมติ
ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 38 / 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารกรรมสิทธิ์
ในที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ นางสาวสุภัทสรฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ สาขาวิเชียรบุรี

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ ในฐานะเป็นผู้จัดการมรดกของ นายประยูรฯ ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของ
นางบังอรฯ มีหนังสือถึงสำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ สาขาวิเชียรบุรี ขอตรวจสอบโฉนดที่ดินอัน
เป็นกรรมสิทธิ์ของนางสินฯ มารดาของ นางบังอรฯ ที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ สาขาวิเชียรบุรี ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า นางสินฯ มิได้ เป็น
ลูกหนี้ตามคำพิพากษา และเป็นข้อมูลส่วนบุคคล จึงเปิดเผยไม่ได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เจ้าหนี้ตามคำพิพากษามีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้จากทรัพย์
สินของลูกหนี้ ตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 214 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “...เจ้าหนี้มี
สิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินทองและทรัพย์สินอื่นๆซึ่ง
บุคคลภายนอกค้างชำระหนี้แก่ลูกหนี้ด้วย” เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาจึงมีสิทธิที่จะทราบข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับทรัพย์สินของนางบังอรฯ ลูกหนี้ รวมทั้งทรัพย์มรดกของนางสินฯ มารดา ซึ่งอาจตกทอดเป็น
กรรมสิทธิ์ของนางบังอรฯ ได้ประกอบกับโฉนดที่ดินเป็นเอกสารมหาชน การเปิดเผยให้แก่เจ้าหนี้ที่มี
อำนาจตามกฎหมายย่อมกระทำได้ ตามนัยมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. 2540 จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 65 / 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งโยกย้ายนายแพทย์

ผู้อุทธรณ์ นายประดิษฐ์ฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอสำเนาทะเบียนหนังสือรับคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงฯ ที่ 463/2546 เรื่องแต่งตั้งข้าราชการให้ผู้รักษาการแทน (ให้นายแพทย์ยุทธนาฯ ไปรักษาการนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี) โดยผู้อุทธรณ์ต้องการทราบที่อยู่ ที่ทำงานปัจจุบันของนายแพทย์ยุทธนาฯ เพื่อการส่งหมายคดี และคำสั่งที่ 465/2546 เพื่อการส่งหมายคดีซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องนายแพทย์ยุทธนาฯ เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราชปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา 15 (5) ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนตามนัยมาตรา 23 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 สำหรับทะเบียนหนังสือรับคำสั่ง แม้จะเปิดเผยได้ แต่เนื่องจากการเปิดเผยจะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้เกี่ยวข้อง จึงควรให้ผู้เกี่ยวข้องได้คัดค้านก่อน ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งนายแพทย์ยุทธนาฯ ได้แจ้งคัดค้านมา จึงเปิดเผยไม่ได้ สำหรับคำสั่งที่ 465/2546 ไม่มี

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากคำสั่งที่ 465/2546 ไม่อยู่ในกรอบครองของสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้อุทธรณ์ต้องไปขอจากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีข้อมูลดังกล่าวอยู่ในกรอบครอง ส่วนทะเบียนหนังสือรับคำสั่งฯ ที่มีคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เรื่องแต่งตั้งข้าราชการให้รักษาราชการแทนแนบท้ายนั้น ถือเป็นการดำเนินงานตามปกติของหน่วยราชการเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 70 / 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินเดือนและสมาชิก
สหกรณ์ฯ

ผู้อุทธรณ์ นายเฉลิมฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ โรงพยาบาลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ ในฐานะเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา มีหนังสือถึงโรงพยาบาลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอัตราเงินเดือน หมายเลขสมาชิกสหกรณ์ จำนวนหุ้นและมูลค่าหุ้นในสหกรณ์
ของนางทิจนันทน์ฯ เพื่อการอายัดทรัพย์สินตามคำสั่งกรมบังคับคดี

เหตุผลในการปฏิเสธ

โรงพยาบาลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคลซึ่งเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมให้เปิดเผย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินเดือน เลขที่สมาชิกสหกรณ์
ออมทรัพย์ฯ จำนวนหุ้น มูลค่าหุ้น แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็น
เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาของนางทิจนันทน์ฯ จึงมีสิทธิที่จะให้ลูกหนี้ชำระหนี้แก่ตนได้ ตามนัยมาตรา 214
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงสามารถเปิดเผยได้ตามนัยมาตรา 24 (8) แห่งพระราช
บัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 74 / 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินเดือนและสมาชิก
สหกรณ์ฯ

ผู้อุทธรณ์ นายเฉลิมฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ ที่ทำการไปรษณีย์ตากลิ จังหวัดนครสวรรค์

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ ในฐานะเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา มีหนังสือถึงที่ทำการไปรษณีย์ตากลิ จังหวัด
นครสวรรค์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอัตราเงินเดือน หมายเลขสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์การสื่อสาร
แห่งประเทศไทย มูลค่าหุ้น และหนังสือคำสั่งหรือหนังสือเลิกจ้าง ของนายสุวิทย์ และนายประทีปฯ ลูกหนี้

เหตุผลในการปฏิเสธ

ที่ทำการไปรษณีย์ตากลิ จังหวัดนครสวรรค์ ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลเกี่ยวกับอัตราเงิน
เดือน เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับสหกรณ์ออมทรัพย์ ฯ ให้ไปขอจากหน่วยงาน
นั้นโดยตรง

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินเดือน เลขที่สมาชิกสหกรณ์
ออมทรัพย์ฯ จำนวนหุ้น มูลค่าหุ้น แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นเจ้า
หนี้ตามคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิที่จะให้ลูกหนี้ชำระหนี้แก่ตนจากทรัพย์สินของลูก
หนี้จนสิ้นเชิง ตามนัยมาตรา 214 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงเป็นบุคคลที่มีอำนาจตาม
กฎหมายที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลตามนัยมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. 2540 จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 82 / 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อ และประวัติ
ของกรรมการ ผู้ช่วยรัฐมนตรี

ผู้อุทธรณ์ นายประสงค์ฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นสื่อมวลชน มีหนังสือถึงสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขอให้เปิดเผย
รายชื่อผู้สมัครเป็นกรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรี พร้อมประวัติ

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าได้ดำเนินการสอบถามความยินยอม
จากเจ้าของข้อมูลแล้ว มีผู้อนุญาตและยินยอมให้เปิดเผยรวม 68 คน ส่วนที่เหลือไม่ประสงค์ให้เปิดเผย
ผู้สมัครบางรายไม่ยินยอมให้เปิดเผยเพราะยังรับราชการอยู่ การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อ
หน้าที่การงานในอนาคต และหากคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบรายชื่อบุคคลผู้ได้รับการ
เสนอชื่อเป็นกรรมการฯ แล้วก็ต้องเปิดเผยประวัติกรรมการฯ ต่อสาธารณะโดยตีพิมพ์ประกาศหรือโดย
สื่ออิเล็กทรอนิกส์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ประวัติของผู้สมัครเป็นกรรมการฯ ซึ่งประกอบด้วย
ชื่อ ที่อยู่ ข้อมูลทางการเมือง วิสัยทัศน์ และประสบการณ์ในการทำงานโดยย่อเป็นข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การเปิดเผย
ประวัติผู้สมัครอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ตามนัยมาตรา 15 (5) แห่งพระราช
บัญญัติเดียวกัน แต่รายชื่อผู้สมัครเพียงอย่างเดียวไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเนื่องจาก
ผู้อุทธรณ์เป็นสื่อมวลชนต้องการตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรี
ดังนั้นเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของ
เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน รายชื่อผู้สมัครจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ จึงมีมติให้เปิดเผย
รายชื่อผู้สมัครฯ แต่ประวัติอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้

.....

39

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 90 / 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อราษฎรที่ย้ายที่อยู่

ผู้อุทธรณ์ นายประวิติ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ เทศบาลเมืองภูเก็ต

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองภูเก็ต มีหนังสือถึงเทศบาลเมืองภูเก็ต ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อราษฎรที่ย้ายเข้าอยู่ในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ต ตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน 2545 ถึง 31 พฤษภาคม 2546 โดยต้องการรายละเอียดว่าย้ายมาจากที่ใดและย้ายเข้าอยู่เมื่อใด แต่หน่วยงานปฏิเสธ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับการร้องเรียนว่าในระหว่างเวลาดังกล่าวมีราษฎรซึ่งมีภูมิลำเนานอกเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตแจ้งย้ายชื่อเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลฯ แต่ไม่ได้ย้ายตัวเองเข้ามาอยู่ด้วย โดยมีเจตนาเพื่อหวังผลในการเลือกตั้ง

เหตุผลในการปฏิเสธ

เทศบาลเมืองภูเก็ต ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นข้อยกเว้นตามมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 ได้กำหนดให้ข้อมูลทะเบียนราษฎรเป็นความลับ ห้ามเปิดเผยแก่ผู้ใด เว้นแต่ผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับสถานภาพทางครอบครัวของผู้ที่ตนจะมีนิติสัมพันธ์ด้วย หรือ ทางสถิติ หรือความมั่นคงของรัฐ และผู้ที่ทำการคัดสำเนาและรับรองเอกสารข้อมูลทางทะเบียนราษฎรได้ต้องเป็นเจ้าของประวัติ ข้อมูลทะเบียนราษฎร หรือผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้อนุญาต หรือผู้รับมอบเท่านั้น

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า รายชื่อราษฎรผู้ย้ายเข้าในเขตเทศบาลฯ ระหว่างเวลาดังกล่าว เทศบาลมีเพียงข้อมูลรายชื่อราษฎรผู้ย้ายเข้า ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2546 - 31 พฤษภาคม 2546 ซึ่งเป็นข้อมูลของปีปัจจุบันเท่านั้น การที่จะให้ทราบว่าคนใดย้ายมาจากที่ใดต้องทำการประมวลอีกชั้นหนึ่ง ข้อมูลตามคำขอจึงมิใช่ข้อมูลที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ ซึ่งมีขั้นตอนไปจัดทำวิเคราะห์ รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลฯ ย่อมมีสิทธิตรวจสอบว่าการที่ราษฎรย้ายเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลฯ นั้นเป็นไปเพื่อการเลือกตั้งตามที่ได้มีการร้องเรียนจริงหรือไม่ จึงมีมติให้เปิดเผยเฉพาะรายชื่อราษฎรที่ย้ายเข้ามา ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2546 - 31 พฤษภาคม 2546 แก่ผู้อุทธรณ์

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 2 / 2547

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวันที่และเดือนเกิดในประวัติพนักงาน

ผู้อุทธรณ์ นายสมพงษ์ฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ จังหวัดนครสวรรค์

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีนครสวรรค์ ขอให้ไขวัน ที่ และเดือนเกิดของตนในประวัติพนักงานเทศบาล

เหตุผลในการปฏิเสธ

เทศบาลเมืองภูเก็ต ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถแก้ไขให้ได้ เพราะเอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ยื่นประกอบคำขอแก้ไขนั้นไม่สามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ชัดแจ้งโดยปราศจากข้อสงสัยได้ว่าผู้อุทธรณ์ เกิดวันที่และเดือนใดแน่นอน เนื่องจากเอกสารหลักฐานไม่สอดคล้องตรงกันหมด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา 25 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ ตลอดจนหลักฐานที่จะต้องใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามสิทธิแต่อย่างใด เป็นเพียงให้หน่วยงานใช้ดุลพินิจตามความเหมาะสม เพื่อให้เชื่อถือได้ว่าหลักฐานที่จะใช้ขอแก้ไขต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดความถูกต้องตามความเป็นจริง และปรากฏข้อเท็จจริงว่า ก่อนที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จะบังคับใช้การขอแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของข้าราชการและพนักงาน ต้องถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด พ.ศ. 2527 ซึ่งยังมีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจังหวัดนครสวรรค์ได้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และเทศบาลมีเพียงข้อมูลรายชื่อราษฎรผู้ย้ายเข้าระหว่าง วันที่ 1 มกราคม 2546 - 31 พฤษภาคม 2546 ซึ่งเป็นข้อมูลของปีปัจจุบันเท่านั้น การที่จะให้ทราบว่าคนใดย้ายมาจากที่ใด ต้องทำการประมวลอีกชั้นหนึ่ง ข้อมูลตามคำขอจึงมิใช่ข้อมูลที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ ซึ่งมีใช่ต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสาร แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลฯ ย่อมมีสิทธิตรวจสอบว่า การที่ราษฎรย้ายเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลฯ นั้นเป็นไปเพื่อการเลือกตั้งตามที่ได้มีการร้องเรียนจริงหรือไม่ จึงมีมติให้เปิดเผยเฉพาะรายชื่อราษฎรที่ย้ายเข้ามาระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2546 - 31 พฤษภาคม 2546 แก่ผู้อุทธรณ์

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 16 / 2547

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อวิศวกรผู้ออกแบบ
และควบคุมงาน

ผู้อุทธรณ์ นายวิชัยฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านคลองสวน จังหวัดสมุทรปราการ

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านคลองสวนขอตรวจดูเอกสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างอาคารโรงงานของบริษัทบูรพาฯ เพื่อต้องการทราบชื่อวิศวกรผู้ออกแบบและควบคุมงานก่อสร้าง เนื่องจากเกิดเหตุปั่นป่วนที่ใช้ตอกเสาเข็มโรงงานของบริษัทบูรพาฯ ล้มลงทับรั้วและอาคารโรงงานของผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย

เหตุผลในการปฏิเสธ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านคลองสวน ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถให้ได้เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จะเปิดเผยได้เมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏอยู่ในใบอนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าว ระบุเพียงชื่อ ชื่อสกุล ของผู้ควบคุมงานเท่านั้น ไม่มีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ควบคุมงานอยู่ด้วยแต่อย่างใด และในการออกใบอนุญาตดังกล่าวเป็นกรณีที่หน่วยงานต้องปฏิบัติตามข้อ 4 ของกฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2526) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่กำหนดให้ผู้ดำเนินการก่อสร้างต้องแสดงชื่อผู้ควบคุมงาน พร้อมทั้งเลขทะเบียน ก.ว. ไว้ในป้ายขนาดกว้าง ตั้งแสดงในบริเวณที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้าง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่กฎหมายบังคับให้ต้องเปิดเผยอยู่แล้ว เหตุผลที่หน่วยงานอ้างจึงไม่อาจรับฟังได้ จึงมีมติให้หน่วยงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 19 / 2547

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการชำระหนี้และจำนวนหนี้

ผู้อุทธรณ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สำนักงานใหญ่

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอตรวจสอบรายการชำระหนี้ และจำนวนหนี้จำนวนที่ค้างชำระของ นายสวัสดิ์ ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันให้กับนางสาวสุดถนอมฯ นักศึกษาวิชาเกษตรศาสตร์ ที่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการเข้ารับราชการหลังจากสำเร็จการศึกษา หากไม่ปฏิบัติตามจะต้องชดใช้เงินให้แก่มหาวิทยาลัย ซึ่งนางสาวสุดถนอมฯ ผิดสัญญา และต่อมาศาลได้พิพากษาให้นางสาวสุดถนอมฯ ชดใช้ แต่นางสาวสุดถนอมฯ ไม่ใช้ นายสวัสดิ์ ผู้ค้ำประกันจึงต้องชดใช้แทนมหาวิทยาลัยฯ จึงทำการตรวจสอบทรัพย์สินของนายสวัสดิ์ เพื่อดำเนินการบังคับคดีต่อไป

เหตุผลในการปฏิเสธ

ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลรายการชำระหนี้และจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของลูกค้าธนาคารเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลก่อน ประกอบกับพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 317 มาตรา 43 กำหนดให้เปิดเผยข้อความเกี่ยวกับกิจการของธนาคารกับผู้มีสิทธิได้ทราบตามกฎหมายเท่านั้น

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาในประเด็นว่า มหาวิทยาลัยฯ มีสิทธิขอข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า มีสิทธิ แม้มหาวิทยาลัยฯ เป็นหน่วยงานของรัฐ แต่การขอข้อมูลเกี่ยวกับรายการชำระหนี้ เป็นการใช้สิทธิเช่นบุคคลทั่วไปในฐานะเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษามีใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่เฉพาะตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยฯ ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2522 เมื่อธนาคารฯ ปฏิเสธการเปิดเผย มหาวิทยาลัยฯ จึงมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยได้ สำหรับข้อมูลตามอุทธรณ์แม้จะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล แต่มหาวิทยาลัยฯ เป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา จึงเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอทราบข้อมูลดังกล่าวได้ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลแก่มหาวิทยาลัยฯ ตามที่ขอ

43

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 20 / 2547

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินเดือนและหนี้สิน

ผู้อุทธรณ์ นายเฉลิมพลฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ โรงพยาบาลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงโรงพยาบาลบ้านหมี่ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับจำนวนหนี้สิน สัญญากู้เงิน และค่าจ้างของนางทิฐินันท์ฯ ลูกจ้างประจำของโรงพยาบาล ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของผู้อุทธรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

โรงพยาบาลบ้านหมี่ ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งนางทิฐินันท์ฯ เจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมให้เปิดเผย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้จะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษา ซึ่งตามนัยมาตรา 214 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติไว้ว่า “.....เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย” ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่จะได้รับการเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าว จึงมีมติให้โรงพยาบาลบ้านหมี่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 23 / 2547

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการ
เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผู้อุทธรณ์ นายเสนาะฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ กรมสรรพากร

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงกรมสรรพากร ขอให้เปิดเผยข้อมูลและแบบรายการแสดงรายการ
เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนายกิตติศักดิ์ฯ เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีรัฐมนตรีฯ
ตกเป็นข่าวว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหลายรายการที่มียนายกิตติศักดิ์ฯ เป็นผู้ถือครองทรัพย์สิน
เหล่านั้นแทน

เหตุผลในการปฏิเสธ

กรมสรรพากร ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่ง
การเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูลเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร
ตามนัยมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อีกทั้งข้อมูล
ดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ทำให้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษี ซึ่งเจ้าพนักงานไม่มีสิทธิ์แจ้งแก่ผู้ใดตามนัยมาตรา
10 แห่งพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากร จึงเป็นข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามนัยมาตรา
15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า

(1) แบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด. 90) เป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่ผู้เสียภาษีจัดทำขึ้น โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับรายได้ที่ผู้เสียภาษีได้รับในระหว่างปีภาษีนั้นๆ และอยู่
ในบังคับที่จะต้องเสียภาษี อันแสดงให้เห็นถึงฐานะทางการเงินของบุคคล ในส่วนที่เกี่ยวกับรายได้
ของบุคคลรวมทั้งการหักค่าลดหย่อนภาษี ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และเมื่อ
บุคคลยื่นแบบแสดงรายการภาษีดังกล่าว กรมสรรพากรมีหน้าที่ตามกฎหมายที่ต้องจัดทำระบบ
ข้อมูลของผู้เสียภาษีไว้เป็นรายการของแต่ละบุคคลตามลำดับเลขรหัสประจำตัวผู้เสียภาษี ซึ่ง

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

กรมสรรพากรจะต้องปฏิบัติตามมาตรา 23 และ มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อย่างไรก็ดีตาม เจ้าหน้าที่กรมสรรพากรอาจใช้ดุลยพินิจตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวพิจารณาเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้แต่จะต้องคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ในกรณีนี้เห็นว่า นายกิตติศักดิ์ มิไชรัฐมนตรี หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ การตรวจสอบข้อมูลการเสียภาษีเพื่อเชื่อมโยงไปถึงการแสดงรายการทรัพย์สินของรัฐมนตรีฯ นั้น ยังไม่มีน้ำหนักพอที่จะใช้กลไกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เพื่อการตรวจสอบทรัพย์สินรัฐมนตรีผ่านการเสียภาษีของบุคคลอื่น การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร คำสั่งไม่เปิดเผยของกรมสรรพากรจึงชอบแล้ว

(2) ในส่วนของข้อมูลที่แสดงว่านายกิตติศักดิ์ฯ ได้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาระหว่างปี 2539-2544 และยอดจำนวนเงินที่เสียภาษีในแต่ละปี เห็นว่า ข้อมูลที่แสดงว่าบุคคลใดได้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี และกรมสรรพากรได้รับไว้ดำเนินการเพื่อประเมินภาษี เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของพลเมืองตามกฎหมาย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ส่วนยอดจำนวนเงินที่ผู้เสียภาษีถูกประเมินในการเรียกเก็บภาษีนั้น เป็นการคำนวณประเมินรายได้ของบุคคลในแต่ละปี เมื่อไม่มีรายละเอียดตามที่ปรากฏอยู่ในแบบแสดงรายการเสียภาษี ย่อมไม่อาจทำให้บุคคลใดทราบฐานะทางการเงินของผู้เสียภาษีได้ อย่างไรก็ตามข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลสาธารณะ จึงต้องพิจารณาว่าการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรหรือไม่ ในกรณีนี้แม้ว่านายกิตติศักดิ์ฯ ไม่มีความสัมพันธ์ในตำแหน่งหน้าที่ราชการ แต่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรัฐมนตรีฯ ซึ่งกำลังถูกตรวจสอบทรัพย์สินโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น เมื่อพิจารณาประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์อื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า มีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ได้

จึงมีมติให้กรมสรรพากร เปิดเผยข้อมูลซึ่งแสดงว่านายกิตติศักดิ์ฯ ได้มีการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลระหว่างปี 2539-2544 หรือไม่ รวมทั้งยอดเงินเสียภาษีในแต่ละปีให้แก่ผู้อุทธรณ์ และให้ยกอุทธรณ์ในส่วนที่เป็นรายละเอียดที่แสดงใน ภ.ง.ด. 90 ตามข้อ (1)

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 88 / 2547

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวน
ข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ นายเสถียรฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ขอเอกสาร
ข้อมูลการเรียน บันทึกรายการคำบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนผู้อุทธรณ์ และรายงานการสอบสวน
ข้อเท็จจริง

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ถูกว่า
กล่าวดักเตือน แล้วไม่ได้แย้งคัดค้านและใช้สิทธิตามกฎหมาย ก.ค. ฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2543) อีกทั้งข้อมูล
ดังกล่าวเป็นเอกสารลับตามข้อ 12 (1) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของ
ทางราชการ พ.ศ. 2544 และเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และเป็นกรณีที่ต้องรักษาความลับไว้ตามมาตรา 31 และ 32 แห่งพระ
ราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง จึงไม่อนุญาตให้ตามคำขอ

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ ได้รับฟังข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นครู ได้ถูกคณะครูและชาวบ้าน
ร้องเรียนว่าทำร้ายร่างกายนักเรียนซึ่งเป็นศิษย์ และบุตรชายผู้อุทธรณ์ขว้างปาบ้านของชาวบ้านได้รับความ
เสียหาย แต่ผู้อุทธรณ์กลับกล่าวหาว่าชาวบ้านผู้ร้องเรียนหมิ่นประมาท ชาวบ้านผู้ร้องเรียนจึงไป
แจ้งความกับตำรวจไว้เป็นหลักฐาน ต่อมาชาวบ้านได้รวมตัวเดินทางมาชุมนุมประท้วง เพื่อขอทราบผล
การพิจารณาที่ร้องเรียนไว้ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงและสืบสวนในทางลับพบว่า ชาวบ้านมีข้อขัดแย้งกันและมีที่ท่าจะเกิดปัญหามวลชนลุกลาม
บานปลาย รวมทั้งคณะครูโรงเรียนโคกก่อพิทยาคมแตกแยกเป็น 2 ฝ่าย คือฝ่ายของผู้อุทธรณ์ กับ
ฝ่ายคณะครูผู้ร้องเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามฯ จึงได้ย้ายครูที่เกี่ยวข้องไปปฏิบัติ

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

หน้าที่คนละแห่ง และแม้ขณะนี้สถานการณ์จะดีขึ้นแล้ว แต่หากมีการเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์
ขอผู้อุทธรณ์อาจนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปฟ้องคดีต่อผู้ร้องเรียนและพยาน จนอาจส่งผลให้
เหตุการณ์ความไม่สงบในโรงเรียนโคกก่อพิทยาคมซึ่งกำลังคลี่คลายไปในทางที่ดีกลับเกิดเป็นปัญหาอีก
ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนและชุมชน การเปิดเผยจะก่อให้เกิด
ความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะยิ่งกว่า จึงพิจารณาเห็นว่า การที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มหาสารคามฯ ไม่เปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ นั้นชอบแล้ว มีมติให้ยกอุทธรณ์

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 89 / 2547

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบกองทุน
ประกันสังคม

ผู้อุทธรณ์ บริษัทสามารถฯ และบริษัทโทเทิลฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานประกันสังคม

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคม เพื่อขอข้อมูลการส่งเงินประกันสังคมของจำเลย ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา และนายจ้างของจำเลย พร้อมทั้งรายได้ของจำเลยจำนวน 8 ราย

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานประกันสังคม ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งห้ามเปิดเผยตามนัย มาตรา 24 และการเปิดเผยอาจจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามนัย มาตรา 15 (6) แห่ง พระราชบัญญัติเดียวกัน นอกจากนี้ในมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ได้มี ข้อกำหนดห้ามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่นายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยด้วย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้าง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์ให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ และจะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ และอาจทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดไว้ นอกจากนี้เจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อประกันการชำระหนี้หรือบังคับชำระหนี้ได้ จึงยัง

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

ไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของคนอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม เพราะการเปิดเผยจะทำให้กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานประกันสังคม และอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบประกันสังคม ประกอบกับจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่อาจเปิดเผยได้ จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 98 / 2547

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้เข้าสอบข้อเขียน
และสัมภาษณ์

ผู้อุทธรณ์ นายนพฤทธิ์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับ
รายชื่อผู้มีสิทธิสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ เพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาในหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต
ภาคบัณฑิต (นอกเวลาราชการ) ปีการศึกษา 2546

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานประกันสังคม ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูล
ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลเนื่องจากมีชื่อ เลขหมายรหัสลายมือชื่อ
ที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ประกอบกับการสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์เป็นสิทธิของผู้มีสิทธิเข้าสอบ เป็นการ
เฉพาะตัว การเปิดเผยจึงเป็นการขัดต่อสิทธิส่วนบุคคลตามนัยมาตรา 15 (5) และ มิได้รับการยกเว้น
ตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์ในกรณี
ตามอุทธรณ์มิได้มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วน
บุคคล แต่เป็นข้อมูลที่ทางราชการทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานทางราชการในการดำเนินการเกี่ยวกับ การ
สอบคัดเลือกตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่แสดงสาระสำคัญว่าผู้สมัครรายใดเป็น
ผู้มีสิทธิสอบข้อเขียนและคัดเลือก รวมทั้งผู้มีสิทธิสอบลงชื่อไว้หรือไม่ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผย
ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสเกี่ยวกับการดำเนินการสอบฯ ดังกล่าว แต่
ข้อมูลในส่วนที่เป็นลายมือชื่อของผู้เข้าสอบหากให้ทำสำเนาอาจถูกนำไปเผยแพร่ หรืออาจก่อให้เกิด
ความเสียหายต่อเจ้าของลายมือชื่อได้โดยไม่สมควร จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ โดย
ให้คณะนิติศาสตร์ชี้แจงหรือทับด้วยสติกเกอร์เฉพาะตรงที่เป็นลายมือชื่อของผู้เข้าสอบก่อนส่งมอบให้ผู้อุทธรณ์

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 100 / 47

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบกองทุน
ประกันสังคม

ผู้อุทธรณ์ นายสมชายฯ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานประกันสังคม

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้รับมอบอำนาจจากนางสาวจิรนนท์ฯ มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคม
ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติการทำงานของลูกค้าหนึ่งตามคำพิพากษา เช่น สถานที่ทำงาน ค่าจ้าง เพื่อ
ประกอบการบังคับคดี

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานประกันสังคม ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533
มาตรา 100 บัญญัติว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริง
ที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราช
บัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ...เว้นแต่
เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การ
คุ้มครองแรงงานหรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี”

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่
สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ของนายจ้าง
และลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมาย หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้
ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกค้าและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้
นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงาน
ประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ ซึ่งจะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

สำนักงานประกันสังคมตามกฎหมายได้ นอกจากนี้การบังคับชำระหนี้ก็เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้
กับลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการ เพื่อประกันการชำระหนี้หรือบังคับชำระหนี้ได้
จึงยังไม่มีเหตุจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นที่อยู่ใน
ระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

.....

สรุปย่อ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ระหว่างปี 2542-2547

คำวินิจฉัย ที่ สค 107 / 47

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานประกันสังคม

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคม ขอตรวจสอบลูกหนี้ตามคำพิพากษาว่า เป็นผู้ประกันตนที่มีชื่ออยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคมหรือไม่ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับ นายจ้างและที่ตั้งของสถานประกอบกิจการของนายจ้าง

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานประกันสังคม ปฏิเสธ โดยให้เหตุผลว่า เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 100 บัญญัติว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็น ข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี”

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงาน ประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูก จ้างตามที่กำหนดในกฎหมาย หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ ก็จะ กระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้ นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกัน ก็จะทำให้สำนักงาน ประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ สำนักงานประกันสังคมตามกฎหมายได้ นอกจากนี้การบังคับชำระหนี้ก็เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ กับลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการ เพื่อประกันการชำระหนี้หรือบังคับชำระหนี้ได้ จึงยังไม่มีเหตุจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นที่อยู่ใน ระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

